THE CHURCH WEEKLY

ചർച്ചുവീക്കിലി ഒററപ്രതി 13 ന: പൈസ

വാല്യം XI 1957 ജൂൺ 23 ലക്കം 23

ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരിമിതികൾ

(ടി. പോൾ വറുഗീസ് ബി. എ. ബി, ഡി)

II

യാദൃച്ഛികത്വം. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ പ്രധാന പരിമിതി, അതു് യാദൃച്ഛികത്വത്തെയാണു് ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നുള്ളതാണു്. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അടിത്തറയിൽ "പരിപൂർണ്ണമായ അരാജകത്വം"(perfect disorder) ആണുള്ളതെന്നും അതിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന നിയമങ്ങളൊന്നുമില്ലെന്നും ഉള്ള hypothesis ന്മേലാണു് ശാസ്ത്രം നിലനിൽക്കുന്നതെന്നു് പറഞ്ഞാൽ ശാസ്ത്രകാരന്മാർക്കു് കോപം ഉണ്ടായേക്കാം. പ്രകൃതി നിയമാനുസാരിയാണെന്നും അതുകൊണ്ടാണു് പ്രകൃതിനിയമങ്ങളെ പഠിയ്ക്കുവാൻ നമുക്കു സംധിക്കുന്നതെന്നും ആയിരിക്കും ശാസ്ത്രീയവിദ്യാർത്ഥിയുടെ സമാധാനം.

എന്നാൽ പ്രകൃതി അരാജകത്വത്തിന്റെ കേളീരംഗമാണെന്നും, അതിൽ വ്യവസ്ഥിതിയുടെലക്ഷണങ്ങളുണ്ടായിത്തീരുന്നതു് നമ്മുടെ നിരീക്ഷണത്തോതിന്റെ പ്രത്യേകതകൊണ്ടാണെന്നുമുള്ളതാണു് പരമാർത്ഥം.

ഈ അരാജകത്വത്തിൽ പരിപൂർണ്ണമായ യാദൃച്ഛികത്വമുണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ടു് മാത്രമാണു് statistical ആയിട്ടുള്ള ചില നിയമങ്ങളെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിനും ആ നിയമങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഭാവിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനും സാധിക്കുന്നതെന്നും ഇയ്യിടെയായി ലെക്കോണ്ടു് ഡ്യൂനൂയ്(Lecomte Dunouy) എന്ന ജീവശാസ്ത്രജ്ഞൻ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. (Human Destiny signet Edition. P. 30. ff.)

ഒരുദാഹരണം: വാതകങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദത്തെപ്പററി ശാസ്ത്രവിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് ജ്ഞാനമുണ്ടു്. എന്താണു് വാതകമെന്നു് പറയുന്നതു്? അനുസ്യൂതമായിസ്വച്ഛന്ദം വിഹരിക്കുന്ന കുറെ കണിക (molecule) കളെ കൊണ്ടാണതു് ആവിഷ്കൃതമായിട്ടുള്ളതു്. (a gas is constituted of free molecules in perpetual motion) ഈ കണികകൾ മേലോട്ടും കീഴോട്ടും തെക്കോട്ടും വടക്കോട്ടുമൊക്കെ ഓടിനടന്നു് അന്യോന്യം മർദ്ദിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ, ആ വാതകത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പാത്രത്തിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളിലും ചെന്നിടിക്കുന്നതിനെയാണു് വാതകത്തിന്റെ "സമ്മർദ്ദം"(pressure) എന്നു നാം നാമകരണംചെയ്യുന്നതു്. എല്ലാ കണികകളുടേയും യാത്രാശക്തിയുടെ ആകെത്തുകയാണു് ഈ സമ്മർദ്ദത്തിന്റെ ശക്തി.

എന്നാൽ സാധാരണയായി ഈ സമ്മർദ്ദം ഓരോ സെക്കണ്ടിലും ഓരോ ചതുരശ്ര ഇഞ്ചിലും ഏകദേശം സമമായിരിക്കും. കുറെ അധികം കണികകൾ തെക്കോട്ടുപോയിയെന്നോ കുറെ കുറച്ചേ പടിഞ്ഞാറോട്ടു് പോയുള്ളു എന്നോ സാധാരണയായി അനുഭവപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ തെക്കുവശത്തും വടക്കുവശത്തും ഇടിക്കുന്നതു് കൃത്യം സമമാണെന്നും നമുക്കനുഭവപ്പെടുന്നില്ല. പക്ഷെ രണ്ടു പ്രത്യേകസ്ഥാനങ്ങളിലുള്ള സമ്മർദ്ദങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അതിസൂക്ഷ്മമാകയാൽ നമ്മുടെ മാത്രോപകരണങ്ങൾ ആ വ്യത്യാസത്തെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രം.

സാധാരണ barometric pressure ഉള്ളപ്പോൾ 32 ഡിഗ്രി ഫാറൻഹൈററു് ഉഷ്ണമുള്ള ഒരു ക്യൂബിക്കു സെൻറിമീററർ സ്ഥലത്തു് ഒരു വാതകത്തിൽ 30,000,000,000,000,000,000 (3ലക്ഷം കോടി കോടി) കണികകൾ ഉണ്ടു്. ഇവയുടെയെല്ലാംകൂടെ സമ്മർദ്ദശക്തി 2.2 റാത്തലേ വരുന്നുള്ളു. അപ്പോൾ ഓരോ കണികയുടേയും ശക്തി ഭാവനാതീതമാംവിധം സൂക്ഷ്മമാണല്ലൊ. ഈ 3ലക്ഷം കോടികോടിയിൽ 100-ാമോ പതിനായിരമോ കൂടിയോ കുറഞ്ഞോ ഇരുന്നാൽത്തന്നെയും നമ്മുടെ മാത്രോപകരണങ്ങൾക്കു് ആ വ്യത്യാസം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നും വ്യക്തമാണു്. ഈ 3ലക്ഷം കോടികോടിയെന്നുള്ളതു് ഒരു "കൊട്ട കണക്കാ"ണു്. എന്നാൽ അവയുടെതന്നെയും സമ്മർദ്ദശക്തിയുടെ ആകത്തുക സൂക്ഷ്മമായി അറിയണമെങ്കിൽ, ഓരോ കണികയുടേയും പരസ്പരസമ്മർദ്ദത്തിന്റെ ഫലങ്ങളെ കണക്കുകൂട്ടുവാൻ, ഓരോ ഇക്വേഷനിലും 3 ലക്ഷം കോടികോടി terms ഉള്ള 3 ലക്ഷം കോടികോടി differential equations ഉണ്ടാക്കി അവയുടെ ആകെത്തുക കാണണം. ഓരോ കണികയുടേയും കണക്കെടുക്കുന്നതിനു് ഒരു സെക്കണ്ടു് വീതം മതിയായിരുന്നാൽപ്പോലും ഈ കണക്കു് ചെയ്തുതീർക്കുന്നതിനു് 2000 കോടി ആയുഷ്കാലങ്ങൾ വേണമെന്നാണു് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. അതായതു് ഇന്നു് ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാവർക്കും advanced mathematics അറിയാമായിരുന്നെങ്കിൽ, അവർ ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ ഈ കണക്കു ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടി

രണ്ടു സ്നേഹിതന്മാർ — തുടർച്ച

അദ്ധ്യായം 19

മർത്ത്യന്റെ അമർത്ത്യത

(എം. കൃഷ്ണൻ)

ഫ്രിഗിയാ ഡിസ്ട്രിക്റ്റിന്റെ അതിരിൽ, എഫേസോസിൽനിന്നു് 250 മൈൽ കിഴക്കു മാറി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പിസിദിയൻ അന്ത്യോഖ്യാ മുഖ്യമായി ഒരു റോമാ-യവനപട്ടണമാണു്. സെല്യൂക്കസ് ഒന്നാമൻ സ്ഥാപിച്ച പതിനാറു് അന്ത്യോഖ്യാകളിൽ ഒന്നാണിതു്. റോമാക്കാർ ധാരാളം നല്ല റോഡുകൾ വെട്ടിയിരുന്നതിനാൽ ആ പട്ടണത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര സുഗമംതന്നെ.

പട്ടണാതിർത്തിക്കു വെളിയിലായി നദീതീരത്തിൽ ഒരു സമതലപ്രദേശത്തു് റോമാസൈന്യം താവളമടിച്ചു കിടന്നിരുന്നു. ലൂക്കോസും പ്രോബസും നഗരം വിട്ടു് സമതലത്തിലേക്കു് ഇറങ്ങി. സൈനിക താവളത്തിന്റെ വിപുലത കണ്ടു് യുവാവു് അമ്പരന്നുപോയി. എന്നാൽ ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ അനുഭവസമ്പന്നതയോടുകൂടിയ പ്രോബസ് പറഞ്ഞു: "ഓ, ഇതൊരു വളരെ ചെറിയ തോതിലുള്ള സമരമായിരിക്കണം. മൂന്നു സൈന്യവ്യൂഹങ്ങളിൽ കൂടുതൽ കാണുകയില്ലെന്നു തോന്നുന്നു."

"ചെറുതോ? എന്തു കഥയാണിതു്? മൂന്നു വ്യൂഹങ്ങൾതന്നെ ഉദ്ദേശം ഇരുപതിനായിരത്തോളം വരുമല്ലോ." ലൂക്കോസ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഒരു വ്യൂഹത്തിൽ സഹായകസേനയ്ക്കു പുറമെ ആറായിരം പട്ടാളക്കാർ കാണും.

"അമ്പതിനായിരം പട്ടാളക്കാരെ നിഷ്പ്രയാസം അണിനിരത്താൻ ബർബ്ബരന്മാർക്കു കഴിയും. ലൂക്കോസേ! കാലം മാറിക്കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ഇതു ജൂലിയസ് കൈസറുടെ കാലമൊന്നുമല്ല. അന്നു വളരെ കുറച്ചു റോമാപട്ടാളക്കാരെക്കൊണ്ടു് ലോകം മുഴുവൻ കീഴടക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇന്നു സ്ഥിതിഗതികൾ ആകെ മാറീട്ടുണ്ടു്."

അവർ സൈനികക്യാമ്പിന്റെ പല ഭാഗത്തും ഉയർന്നുനിന്ന കൊടിക്കൂറകൾ നോക്കി. എന്നാൽ അന്ത്യോഖ്യയിൽനിന്നുള്ള സിറിയൻ പട്ടാളം വന്നെത്തിയ ലക്ഷണമൊന്നുമില്ല. ക്യാമ്പിന്റെ വാതിൽക്കൽ ഒരു കാവൽക്കാരൻ അവരെ തടഞ്ഞു: "എന്തുവേണം?"

ലൂക്കോസ് മറുപടി പറഞ്ഞു: "ഞാൻ ഒരു ഡോക്ടറാണു്. എന്റെ കൂടെയുള്ള പ്രോബസ് മാക്സിമസ് ഒരു അപ്പോത്തിക്കരിയും രായസക്കാരനുമാണു്. സിറിയൻ അന്ത്യോഖ്യയിൽനിന്നു വന്ന സൈന്യങ്ങൾ എവിടെയാണെന്നു് അറിഞ്ഞാൽകൊള്ളാം."

"അവർ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഏതു ദിവസവും അവർ വന്നെത്തിയേക്കാം."

ഒരു ശതാധിപൻ വെളിയിലേക്കു കടന്നു: "നിങ്ങൾ ഒരു ഡോക്ടറാണെന്നല്ലേ പറഞ്ഞതു്?"

"അതെ."

"സേർജിയസ് പൗലൂസ് നിങ്ങളെ കാണുമായിരിക്കും. കാലിനു വാതപ്പരു ബാധിച്ചു് വേദനയെടുത്തു ക്ലേശിക്കുകയാണദ്ദേഹം. വേദന അദ്ദേഹത്തെ രോഷാകുലനാക്കുന്നുമുണ്ടു്. ക്യാമ്പിലെ ഡോക്ടറന്മാരെല്ലാം നിസ്സഹായരാണു്."

നദീതീരത്തിൽ ഒരു പൂന്തോട്ടത്തിലായി എഴുന്നുനിൽക്കുന്ന സൈന്യാധിപന്റെ കൂടാരത്തിലേക്കു് അവർ നീങ്ങി.

"ഈ രോഗം സുഖപ്പെടുത്താൻ നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു സാധിക്കുമോ?"

വാതപ്പരുവിനു കാര്യമായ മരുന്നൊന്നും കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ലൂക്കോസിനറിയാം. ഭക്ഷണകാര്യത്തിൽ കർശനമായി നിയന്ത്രിച്ചാൽ സ്വല്പം ആശ്വാസം കിട്ടിയെങ്കിലായി. ആശ നൽകുന്ന എന്തെങ്കിലും മറുപടി ലൂക്കോസിന്റെ നാവിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടില്ല.

സൈന്യാധിപൻ നിരാശനായി. "ആകട്ടെ, കെട്ടഴിച്ചുനോക്കി, വീഞ്ഞു കുടിക്കരുതെന്നും, പട്ടിണി കിടക്കണമെന്നും മറ്റും ഉപദേശിച്ചുകൊള്ളൂ. അതൊക്കെ ഞാൻ ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. പക്ഷേ തള്ളവിരൽ മോശമായിവരികയാണു്."

ലൂക്കോസ് കെട്ടഴിച്ചു പരിശോധിച്ചു. തള്ളവിരൽ ചുവന്നു വീർത്തിരിക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും ഗുണമുണ്ടാകുമെന്നു് ഡോക്ടർക്കു് ആശയില്ല. ഏതായാലും ഇത്രമാത്രം പറഞ്ഞു: "ഇവിടെ എന്തെല്ലാം മരുന്നുകളുണ്ടെന്നു നോക്കട്ടെ. ഒരുപക്ഷേ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമായിരിക്കും."

സേർജിയസ് പൗലൂസ് തല കുലുക്കി: "ഒന്നും നടപ്പില്ല. ഞങ്ങൾക്കു ഡോക്ടറന്മാർ കുറവാണു്. ഏതായാലും ഇവിടെ ചേർന്നോളൂ. പട്ടാളക്കാർക്കിടയിൽ പനി പടർന്നുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആരാണു് കൂടെയുള്ളതു്?"

ദീർഘകായൻ താണുവണങ്ങി: "എന്റെ പേരു് പ്രോബസ് മാക്സിമസ്. ജോലികൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഒരു അപ്പോത്തിക്കരിയാണു്. എന്നാൽ ഇഷ്ടംവച്ചു പറഞ്ഞാൽ ഞാനൊരു തത്വജ്ഞാനിയും മതവിദ്യാർത്ഥിയുമാണു്. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വിദഗ്ദ്ധനായ രായസക്കാരൻ കൂടിയാണു് ഞാൻ"

സേനാനായകനു ശുണ്ഠിയെടുത്തു. "എല്ലാ രായസക്കാരും പോയി തുലയട്ടെ. ഏതോ ഒരു നാടൻപെണ്ണിനുവേണ്ടിയുണ്ടായ ഒരു ശണ്ഠയിൽ നിന്റെ സെക്രട്ടറി ഇന്നലെ കൊല്ലപ്പെട്ടതേയുള്ളൂ."

"എന്നാൽ എന്നെ ആ സ്ഥാനത്തു നിയമിച്ചേക്കുകയേവേണ്ടു. ആ മനുഷ്യനെക്കാൾ ഭംഗിയായി ഞാൻ പണിയെടുക്കും."

"അയാൾ ആതൻസ് സർവകലാശാലയിലെ ഒരു ബിരുദധാരിയായിരുന്നു."

"ഞാൻ അലക്സാന്ത്രിയാ സർവകലാശാലയിലെയും. അതാണു് ആതൻസിനെക്കാൾ മെച്ചം."

"ലോകനഗരങ്ങളിൽപകുതിയോളം അയാൾക്കു് അടുത്തറിയാമായിരുന്നു."

"എനിക്കു് അവയെല്ലാം നല്ല പരിചയമാണു്. ബ്രിട്ടനിലും ഫ്രാൻസിലും എല്ലാം ഞാൻ സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ടു്."

സേർജിയസ് പൗലൂസിനു് ചിരി വന്നു. "കുറഞ്ഞപക്ഷം നീ രസിപ്പിക്കാൻപോരുന്ന ഒരു നുണയനാണു്. എന്റെ സെക്രട്ടറിയായി ഇന്നുമുതൽ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. കാര്യക്ഷമമായി ജോലി ചെയ്യാത്തപക്ഷം നിന്നെ ചമ്മട്ടികൊണ്ടടിച്ചു പുറത്താക്കുന്നുണ്ടു്."

ഡോക്ടർക്കും സെക്രട്ടറിക്കുംതന്റെ കൂടാരത്തിനു സമീപമായി ഒരുകൂടാരം തയ്യാറാക്കിക്കൊടുക്കാൻ സൈന്യാധിപൻ ആജ്ഞാപിച്ചു.

അവരിരുവരും തനിച്ചായപ്പോൾ പ്രോബസ് പറഞ്ഞു: "ഫ്രാൻസിൽ വാതപ്പരു സർവസാധാരണമാണു്. ഞാൻ അവിടെയായിരിക്കുമ്പോൾ അതിനു പറ്റിയ ഒരു മരുന്നിനെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടുണ്ടു്."

"എന്താണതിന്റെ പേരു്? ഒരുപക്ഷെ അതു് ഇവിടത്തെ മരുന്നുകൂട്ടത്തിൽ കാണുമായിരിക്കാം." ലൂക്കോസിനു തിടുക്കമായി.

"ഒരു കമ്പനിയിൽനിന്നുംകിട്ടുന്ന മരുന്നല്ല അതു്. ഒരു ചെടിയുടെ പൂക്കൾ ഉണക്കിയെടുത്തു് അതിൽനിന്നുണ്ടാക്കുന്ന പൊടിയാണതു്."

"അതു് എവിടെ കിട്ടും?"

"ഞാൻ യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ മരുന്നുചെടികളെ സൂക്ഷിക്കുക പതിവുണ്ടു്. ഒരു അപ്പോത്തിക്കരിയെന്ന നിലയിൽ എന്റെ സ്വഭാവമാണതു്. നമ്മൾ ഇങ്ങോട്ടു വരുമ്പോൾ നഗരത്തിൽനിന്നു് ഏതാനുംമൈൽ ദൂരെ മാറി ആ സസ്യം വഴിയരികിൽ കണ്ടു."

ലൂക്കോസ് സമയം ഒട്ടും നഷ്ടപ്പെടുത്തിയില്ല. അന്നു സന്ധ്യയായപ്പോഴേയ്ക്കും ഒരു സഞ്ചി പൂക്കൾ കൂടാരത്തിലെത്തിച്ചു വറുത്തുപൊടിക്കാനുള്ള ശ്രമമാരംഭിച്ചു. രാത്രി കുറേ ഇരുട്ടിയപ്പോഴേയ്ക്കും മരുന്നു തയാറായി. വേദനകൊണ്ടു ഞെളിപിരികൊണ്ടിരുന്ന രോഗി അതു വാങ്ങി അത്യാർത്തിയോടെ കുടിച്ചു.

ആ മരുന്നു ഫലിച്ചു. മൂന്നാം ദിവസമായപ്പോഴേയ്ക്കും നീരിറങ്ങി. സൈന്യാധിപനു തത്തിയൊത്തിനടക്കാമെന്നായി. കൃതജ്ഞതാഭരിതനായ അദ്ദേഹം പുതിയ ഡോക്ടർക്കു വളരെയധികം സമ്മാനങ്ങൾനൽകി. എന്നാൽ ആ മരുന്നു നിർദ്ദേശിച്ച പ്രോബസ്സിനു വേണ്ട പരിഗണനകൾ നൽകണമെന്നു ലൂക്കോസ് ശഠിക്കുകയുണ്ടായി.

ഡോക്ടർ വെറുതെയിരുന്നില്ല. പട്ടാളക്കാർക്കിടയിൽ പലവിധംരോഗങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. രോഗങ്ങൾ നിരീക്ഷിച്ചു് ഹേതു മനസ്സിലാക്കി ചികിത്സിക്കുന്നതിൽ ആ യുവാവു ശ്രദ്ധചെലുത്തി.

അന്ത്യോഖ്യയിൽനിന്നുള്ള പട്ടാളം ക്യാമ്പിലെത്തിയപ്പോഴേയ്ക്കും ലൂക്കോസ് സമർത്ഥനായ ഒരു ഡോക്ടറെന്നുള്ള നിലയിൽ സൈനികത്താവളത്തിൽ പരക്കെ വിശ്രുതിയാർജ്ജിച്ചിരുന്നു. സിൽവാനസ്സിനെയും അപ്പൊല്ലോസ്സിനെയും ലൂക്കോസ് ആശ്ലേഷപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു. തന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ കുറേക്കൂടെ ഗൗരവം കലർന്ന ഒരു സേനാനായകനായി വളർന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി ലൂക്കോസ് കണ്ടു. അപ്പൊളോണിയസ്സിന്റെ ആകാരത്തിന്റെ കോമളിമ വർദ്ധിച്ചിട്ടേയുള്ളൂ. എങ്കിലും, വദനം പൂർവ്വാധികം ചിന്താതാന്തമായിരുന്നു. കൂടുതലായി നരച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതൊഴിച്ചാൽ, സിൽവാനസ്സിൽ മാറ്റങ്ങളൊന്നും കാണാനുണ്ടായിരുന്നില്ല.

അന്നു രാത്രി സിൽവാനസ്സിന്റെയും അപ്പൊളോണിയസ്സിന്റെയും ബഹുമാനാർത്ഥം സേർജിയസ് പൗലൂസ് നൽകിയ ഒരു വിരുന്നിലേക്കു ലൂക്കോസിനെയും പ്രോബസിനെയും ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. സംഭാഷണവേളയിൽ ആത്മാവിനെപ്പറ്റി സംഭാഷിക്കാനിടയായി.

"പ്രോബസ്സിനു് ആത്മാക്കളുടെ അമർത്ത്യതയിൽ വിശ്വാസമുണ്ടോ?" സേർജിയസ് ചോദിച്ചു.

വീഞ്ഞു് കുറേക്കൂടി അകത്താക്കിക്കൊണ്ടു തത്വജ്ഞാനി പറഞ്ഞു: "ഒരു മനുഷ്യനു ഭൂമിയിൽവച്ചുതന്നെ സാമാന്യം സുഖം കൈവരുന്നെങ്കിൽ പിന്നെ അവൻ എന്തിനു് അമർത്ത്യതയെ കാംക്ഷിക്കണം? അതുവരെ അനുഭവിച്ചതിന്റെ ഒരാവർത്തനം മാത്രമല്ലേ ഭാവിയിലുംപ്രതീക്ഷിച്ചുകൂടൂ..? ഒരേ സുഖംതന്നെ പലതവണ ആവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം മനുഷ്യൻ ക്ഷീണിച്ചുപോകും."

"ആരാണു് വാസ്തവത്തിൽ ആനന്ദമനുഭവിക്കുന്നതു്?" അപ്പൊളോണിയസ് തെരക്കി.

"ഞാൻതന്നെ" പ്രോബസ് ഉടൻ മറുപടി നൽകി. "ഞാൻ അർഹി

ചെലവഴിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഇതിന്റെ പത്തിലൊന്നേ ചെയ്തുതീർക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

നമുക്കു് ശാസ്ത്രത്തിൽ "കൊട്ടക്കണക്കു" പയോഗിക്കേണ്ടി വരുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നു് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാകുന്നുണ്ടല്ലോ.

ഈ ഉദാഹരണത്തെത്തന്നെ നമുക്കു് കുറെക്കൂടെ മുമ്പോട്ടു് കൊണ്ടുപോകാം. ഓരോ ക്യൂബിക്കു് സെന്റിമീറ്റർ വീതം വ്യാപ്തം (volume)മുള്ള രണ്ടു് പാത്രങ്ങളെ ഒരു കുഴൽകൊണ്ടു് പരസ്പരം ഘടിപ്പിച്ചു് രണ്ടിലും ഒരേ വാതകം നിറയ്ക്കുക. നാം അളന്നു നോക്കുന്നപക്ഷം രണ്ടു പാത്രങ്ങളിലേയും സമ്മർദ്ദശക്തി ഏകദേശം സമമായിരിക്കണം. പക്ഷേ ആ ശക്തിയുടെ പരിമാണം അവ്യത്യസ്തമായി നിലനിൽക്കുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കണികകൾ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും പലായനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാകയാൽ ഒരു സമയത്തു് ഒരു വശത്തു് കുറെ കുറവും മറുവശത്തു് കൂടുതലുമായി കാണുവാൻ വിരോധമില്ല. പക്ഷേ ഈ കൂടുതൽ കുറവു് അറിയാതിരിക്കുന്നതു് കണികകളുടെ സംഖ്യാബാഹുല്യം കൊണ്ടത്രെ.

നേരെമറിച്ചു് 3 ലക്ഷം കോടി കോടിയ്ക്കു് പകരം 3 ലക്ഷമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെങ്കിൽ 1000 കണികകളുടെ വ്യത്യാസം നമ്മുടെ മാത്രോപകരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു് കണ്ടുപിടിക്കാമായിരുന്നു. ഒരിടത്തു് 299000, മറുവശത്തു് 301000 ഇങ്ങിനെയാകുമല്ലോ കിടപ്പു്. ഇതു യഥാർത്ഥത്തിൽ 2000/30000, അതായതു് 1/15ന്റെ വ്യത്യാസമാണു് 2.2 റാത്തലിനു് പകരം ഒന്നിൽ 33 1/3 ഗ്രാം കുറഞ്ഞും മററതിൽ 33 1/3 ഗ്രാം കൂടിയും ഇരിക്കും. അപ്പോൾ 66 2/3 ഗ്രാമിന്റെ വ്യത്യാസം രണ്ടും തമ്മിലുണ്ടാകും. ഇത്രയും വ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിൽ രണ്ടും സമമാണെന്നു് പറയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അങ്ങനെയെങ്കിൽ വാതകങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദം എല്ലായ്പ്പോഴും സ്ഥാവരമാണെന്നുള്ള ശാസ്ത്രനിയമം സ്വീകാര്യമല്ലാതായിത്തീരുന്നു.

ഈ ആശയം കുറെക്കൂടി വ്യക്തമാക്കുവാൻ വേണ്ടി ആകെ ഓരോ പാത്രത്തിലും പത്തു കണികകൾവീതമേയുള്ളുവെന്നുദ്ദേശിക്കുക. അങ്ങിനെയെങ്കിൽ രണ്ടു പാത്രത്തിലും എല്ലാ സമയത്തും കണികകളുടെ തുകകൃത്യം സമമായിരിക്കുവാനുള്ള സാദ്ധ്യത വളരെ കുറവാണു്. ചിലപ്പോൾ 8-ം ചിലപ്പോൾ 12-ം ആയിരിക്കാം. ഈ തോതിൽ വാതകത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദം സമമാണെന്നു പറയുന്നതു് പരമാബദ്ധമാണെന്നു് വ്യക്തം. യാദൃച്ഛികത്വത്തിന്റെ പരമകാഷ്ഠയിൽ മാത്രമേ അവ രണ്ടും സമമായിരിക്കുകയുള്ളൂ.

ഈ യാദൃച്ഛികത്വമാണു് സകല ശാസ്ത്രീയനിയമങ്ങളുടേയും അധിഷ്ഠാനതത്വമെങ്കിൽ, ശാസ്ത്രത്തിന്റെ കഴിവുകളുടെ സാരമായ ഒരുപരിമിതിയെയാണതു് കുറിക്കുന്നതു് (തുടരും)

ക്കുന്നതു് എനിക്കു തരണേ എന്നായിരിക്കണം ദിവസേനയുള്ള പ്രാർത്ഥന. കൂടുതൽ കിട്ടുന്നെങ്കിൽ കൂടുതൽ അർഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നർത്ഥം. കുറച്ചേ കിട്ടുന്നുള്ളുവെങ്കിൽ അത്രമാത്രമെ അർഹിക്കുന്നുള്ളു, അതിനെപ്പററി വിഷണ്ണനായിട്ടു കാര്യമില്ല."

ലൂക്കോസ് എതിർത്തു. "പ്രോബസിൻെറ അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ വിയോജിക്കുന്നു. അതു ധനവാന്മാരെ ന്യായീകരിക്കുന്ന ഒരു വാദഗതിയാണു്. മറെറാരു ഗുരുവിൻെറ പ്രബോധനമാണു് എനിക്കു കൂടുതൽ ഹൃദ്യമായി തോന്നുന്നതു്. അദ്ദേഹം പറയുന്നതു് ഏതാണ്ടിപ്രകാരമാണു്: "മനുഷ്യർ നിങ്ങളോടു് എവ്വിധം പ്രവർത്തിക്കണമെന്നു് നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അവ്വിധത്തിൽ അവരോടു പെരുമാറുവിൻ."

"നല്ല ഒരു ജീവിതമാർഗ്ഗം. പക്ഷേ അതു പ്രായോഗികമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ആരാണു് ആ ഗുരു?"

"നസ്രേത്തുകാരനായി യേശു എന്ന പേരുള്ള ഒരു യഹൂദൻ".

"പൊന്തിയോസ് പീലാത്തോസിൻെറ കാലത്തു് കൊല്ലപ്പെട്ട ആ മനുഷ്യനോ!" സേർജിയസ് അത്ഭുതം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. "അക്കാലംമുതൽ യഹൂദ്യയിൽ കലഹമാണു്."

"സൈന്യാധിപാ, നിങ്ങൾ മുമ്പറഞ്ഞവിധത്തിലുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു പിന്തുണ നൽകുന്നതു സൂക്ഷിച്ചുവേണം. ആ ഉപദേശം അംഗീകരിക്കുന്നപക്ഷം യുദ്ധങ്ങൾ ന്യായീകരണാർഹമല്ലെന്നുവരും."

"എന്തു്? യുദ്ധങ്ങൾവേണ്ടെന്നോ? റോമാക്കാരായ നാം യുദ്ധംകൊണ്ടാണു ജീവിക്കുന്നതു്."

"അതുപോലെ യഹൂദന്മാർ വ്യാപാരംകൊണ്ടും. സാമ്രാജ്യത്തിലെ പ്രബലരായ രണ്ടു കക്ഷികളുടെ ശത്രുത നേടിയ ആ പുതിയ സമൂഹം എങ്ങനെ നിലനിൽക്കാനാണു്?" അപ്പോളോണിയസ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. "അവർ സ്വയം നശിക്കുകയേയുള്ളു."

സിൽവാനസ് ഇടയ്ക്കു ചാടിവീണു. "പക്ഷേ മറെറാരു രക്ഷോപാധിയുണ്ടു്. യേശു, തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ, മനുഷ്യനിൽനിന്നുയർന്നു് എന്തോ ആണു്. കേവലം മനുഷ്യൻ മാത്രമല്ല"

"എന്തു്?" സേർജിയസ് പൗലൂസിനു മനസ്സിലായില്ല. "അയാളെ കുരിശിൽതറച്ചു കൊന്നില്ലേ?"

സിൽവാനസ് വിശദീകരിച്ചു. "യേശു പുനരുത്ഥാനം ചെയ്തുവെന്നാണു് അദ്ദേഹത്തിൻെറ അനുയായികളുടെ വിശ്വാസം. ദൈവപുത്രനെന്നുള്ള നിലയിൽ അദ്ദേഹം ഏതു നിമിഷവും മടങ്ങിവന്നു് പ്രപഞ്ചത്തെ ഭരിക്കുമെന്നു് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു."

"ആഹാ! അങ്ങനെയോ? അപ്പോൾ റോമാസാമ്രാജ്യവും കീഴടക്കുമെന്നോ?"

"അങ്ങനെയാണവരുടെ വിശ്വാസം."

"അക്കണക്കിനു് അവർ ദീർഘകാലം നിലനിൽക്കുമെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. റോമിൻെറ വീഴ്ചയെ പ്രവചിക്കുന്ന ഏതൊരുസമൂഹത്തെയും ചക്രവർത്തി തകർത്തുകളയും, സംശയമില്ല."

അനന്തരം സംഭാഷണം പാഫ്ളഗോണിയാ സമരത്തിലേക്കുതിരിച്ചുവിട്ടു.

* * *

പ്രപഞ്ചം ചന്ദ്രികച്ചാറിൽ കുളിച്ചുകിടക്കുന്നു. സർവത്ര നിശ്ശബ്ദത. സിൽവാനസും ലൂക്കോസും നദീതീരത്തു മന്ദംമന്ദം ഉലാത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സിൽവാനസ് മൗനംഭഞ്ജിച്ചു. "ലൂക്കോസേ! ഇന്നുരാത്രി നീ നസ്രായനായ യേശുവിനെപ്പററി പറഞ്ഞതു കേൾക്കുക രസമായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ അഞ്ചു വർഷങ്ങളിൽ ഞാൻ ആ ഗലീലക്കാരനിൽ വിശ്വസിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾമാത്രമെ എനിക്കു വാസ്തവത്തിലുള്ള മനസ്സമാധാനം ലഭിച്ചുള്ളു. തന്മൂലമാണു് ബിഥീനിയയിലേക്കു പോകാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്."

"ഞാനുംകൂടെ വരട്ടേ?"

പ്രായംമുന്തിയ ശതാധിപൻ കൈ യുവാവിൻെറ തോളത്തു വച്ചു: "അനിയാ, ഭൂമിയിൽ ഓരോ മനുഷ്യനും ചെയ്യേണ്ട ജോലി തീർക്കാതെ ഒരുത്തനും സ്വന്തം ബിഥീനിയയിലെത്തുക സാദ്ധ്യമല്ല."

"പക്ഷേ ആ ജോലി എന്താണെന്നു ഞാനെങ്ങനെ അറിയും?"

"അതു ദൈവം കാലാകാലങ്ങളിൽ വെളിപ്പെടുത്തിത്തരാതിരിക്കയില്ല. അഞ്ചു വർഷം മുമ്പു തൻെറ മകൻെറ പ്രബോധനങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരുപകരണമായി ദൈവം എന്തിനു് നിന്നെ തെരഞ്ഞെടുത്തു? അദ്ദേഹത്തിനു നിന്നെക്കൊണ്ടു എന്തോ പ്രത്യേക ഉദ്ദേശമുണ്ടെന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടം."

"ആ സംഭവം കേവലം യാദൃച്ഛികമായിക്കൂടെന്നില്ലല്ലോ."

"അതേ, അതു യാദൃച്ഛികമായിരുന്നിരിക്കാം. എന്നാൽ, ദൈവത്തിൻെറ പ്രവർത്തനത്തിനു മനുഷ്യൻ ചിലപ്പോൾ നൽകുന്ന മറെറാരു പേരാണു് 'യാദൃച്ഛിക'മെന്നതു്."

ലൂക്കോസ് അതിനു മറുപടിയൊന്നും പറഞ്ഞില്ല.

ഒൻപതു പുസ്തകങ്ങൾ

	രൂ.	ണ.	പൈ
സുന്നഹദോസുകൾ	1	0	0
മൂന്നു വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ	0	8	0
,, വി. സി. അച്ചനും റോമാസഭയും (5 ണ സ്റ്റാമ്പയക്കുക)	0	4	0
ചേപ്പാട്ടു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്	1	0	0
വിസിററ് സോവനീർ	1	0	0
വലിയനോമ്പിലെയും കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയിലെയും നമസ്കാരക്രമം	2	8	0
കന്തീലായുടെ ക്രമം	1	0	0
മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് നൂറോനോ	0	10	0
കാതോലിക്കാ സിംഹാസനചരിത്രം	1	8	0

ആവശ്യപ്പെടുക
കെ. വി. മാമ്മൻ. ചർച്ച് വീക്കിലി ആഫീസ്, കോട്ടയം.

"എന്നെ പിരിഞ്ഞ് നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നും ചെയ്‌വാൻ കഴികയില്ല"

"എന്നെ പിരിഞ്ഞു് നിങ്ങൾക്കു് ഒന്നും ചെയ്‌വാൻ കഴികയില്ല" എന്നു് നമ്മുടെ രക്ഷിതാവു് പറയുന്നു. എപ്പോഴാണു് അഥവാ എങ്ങിനെയാണു് ഒരു മനുഷ്യൻ ക്രിസ്തുവിനെ കൂടാതെയിരിക്കുന്നതു്? മുന്തിരിയേയും മുന്തിരിവള്ളിയേയും പററി നമുക്കു് ആലോചിക്കാം. സസ്യജീവൻ മുന്തിരിവള്ളിയിൽ ഇല്ലാതെ വരുമ്പോൾ മാത്രമെ അതു് മുന്തിരിയെ കൂടാതെ ഇരിക്കുന്നു എന്നു് പറയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. ക്രിസ്തുവിനെ കൂടാതെ ജീവിക്കുക എന്നതിനു് ഈ അർത്ഥംതന്നെ നമുക്കു് കല്പിക്കാം. സ്വർഗ്ഗീയജീവിതത്തിൻെറ ആധാരമായി ക്രിസ്തു നമ്മിൽ ഇല്ലാതെയിരിക്കുമ്പോൾ നമുക്കു് നല്ലതും പരിശുദ്ധവുമായ യാതൊന്നും ചെയ്‌വാൻ കഴിയാതെവരുന്നു. നമ്മിൽ ഇല്ലാത്ത ഒരു ക്രിസ്തു നമ്മുടെതല്ലാത്ത ഒരു ക്രിസ്തുവിനോടു് തുല്യമാണു്, ക്രിസ്തുവിൻെറ ആളത്വവും, സ്വഭാവവും, ജനനചരിത്രവും സമ്മതിച്ചു സ്വീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് മാത്രം നാം ക്രിസ്തുവിനോടു് ചേർന്നവരാണെന്നു് വരുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവിൻെറ സന്നിധിയിൽനിന്നും സഹായത്തിൽനിന്നും അകന്നുജീവിക്കുന്ന ദുഷ്ടാത്മാക്കളും, "നീ ആരെന്നു് ഞങ്ങൾക്കറിയാം. ദൈവത്തിൻെറ പരിശുദ്ധൻ" എന്നു് ഏററുപറയുന്നുണ്ടല്ലോ. ഈ ദുഷ്ടാത്മാക്കളെക്കാൾ നാം ഭേദപ്പെട്ടവരാകുന്നു എന്നു് നമുക്കു് എങ്ങിനെ പറവാൻ കഴിയും?

മുടന്തൻ, കുരുടൻ, അശുദ്ധാത്മാവു് ബാധിച്ചവർ, കുഷ്ഠരോഗി, ചുങ്കക്കാരൻ, പാപി—ഇവർ ക്രിസ്തുവിനെ അവരുടെ രക്ഷകനും അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു് മതിയായവനുമായി വീക്ഷിച്ചതു് എങ്ങിനെയാണു്? അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടതു് ലഭിക്കണമെന്നുള്ള യഥാർത്ഥ ആഗ്രഹം അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആത്മാവും ശക്തിയും അവരിൽ പ്രവേശിച്ചു് അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു് നിവൃത്തിയും രോഗത്തിനു് സൗഖ്യവും ലഭിക്കുന്നതിനായി അവർ സത്യവിശ്വാസത്താലും പ്രാർത്ഥനയാലും ക്രിസ്തുവിനോടു് അപേക്ഷിച്ചു. ഇവരിൽ ഓരോരുത്തനും, "കർത്താവെ, നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിയും," എന്നു് ആഗ്രഹത്തോടും വിശ്വാസത്തോടുംകൂടി അപേക്ഷിച്ചു. "നിൻെറ വിശ്വാസംപോലെ നിനക്കു് ഭവിക്കട്ടെ" എന്നായിരുന്നു എപ്പോഴുമുള്ള മറുപടി. ഇതാണു് നമ്മോടുള്ള ക്രിസ്തുവിൻെറ മറുപടി. നമ്മുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം നമുക്കു് ഭവിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിൻെറ രക്ഷയിൽനിന്നും വീണുപോകുവാനുള്ള കാരണം നമുക്കു് അതിനുവേണ്ടി ആഗ്രഹമില്ല എന്നുള്ളതല്ലാതെ മറെറാന്നുമല്ല. ക്രിസ്തു അവരുടെ രക്ഷകനായിരിപ്പാൻ എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും ആഗ്രഹമില്ലേ എന്നു് നിങ്ങൾ ചോദിച്ചേക്കാം. പക്ഷെ ഈ ആഗ്രഹത്തിനു് ഒരു ന്യൂനതയുള്ളതായി നമുക്കു് കാണാൻ സാധിക്കും. പരലോകത്തിൽ തങ്ങളുടെ രക്ഷകനായി ക്രിസ്തുവിനെ വേണമെന്നാണു് എല്ലാവരും ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. ദൈവമുമ്പാകെ ക്രിസ്തുവിനുള്ള അധികാരവും പുണ്യതയും മൂലം മരണാനന്തരം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അദ്ദേഹം അവരെ സഹായിക്കണമെന്നാണു് അവരുടെ ആഗ്രഹം. പക്ഷെ ഇതു് അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷകനായി സ്വീകരിക്കുന്നെന്നുള്ള സമ്മതം കുറിക്കുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ തൻെറ രക്ഷ അനുഭവിക്കണമെങ്കിൽ അതു് ഈ ലോകത്തിൽ വച്ചു തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കുരുടനു് കാഴ്ചയും, മുടന്തനു് നടക്കുവാനുള്ള പ്രാപ്തിയും, ഊമനു് സംസാരിക്കുവാനുള്ള കഴിവും കൊടുത്തപ്രകാരം നിന്നിലുള്ള സകലവും വ്യത്യാസപ്പെടുകയും ഒരു പുതിയ ഹൃദയം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിനായി സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുമൂലം അദ്ദേഹം നിന്നെ രക്ഷിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ക്രിസ്തുവിൽനിന്നു് രക്ഷപ്രാപിക്കുക എന്നതു് അദ്ദേഹത്തോടു് സാമ്യപ്പെടുകയല്ലാതെ മറെറാന്നുമല്ല. തൻെറ താഴ്മയും വിനയവുംസ്വയംപരിത്യാഗവും നമുക്കുണ്ടാകണം. താൻ ത്യജിച്ചതുപോലെ ഈ ലോകത്തിൻെറ ആത്മാവും, ജ്ഞാനവും, ബഹുമാനവും ത്യജിപ്പാൻ നമുക്കു് സാധിക്കണം. ക്രിസ്തുവിൻെറ ദൈവസ്നേഹം നമ്മിലും കാണണം. ദൈവഹിതം ചെയ്‌വാനും ദൈവമഹത്വം തേടുവാനും തനിക്കുള്ള ആഗ്രഹം തന്നെ നമ്മുടെ ജീവിതതാല്പര്യമായി തീരണം. ഈ മനോഭാവം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ രൂപംകൊണ്ടു് ജനിക്കുകയാണു ക്രിസ്തുവിൻെറ രക്ഷയുടെ അനുഭവം. ഈ മനോഭാവം നിന്നിൽ വരുത്തുവാൻ നീ മനസ്സുവെയ്ക്കുന്നുണ്ടോ? മുടന്തൻ നടക്കുവാനും, കുരുടൻ കാണുവാനും കാംക്ഷിച്ചു് അപേക്ഷിച്ച പ്രകാരം ഈ മനോഭാവം നിന്നിലുണ്ടാകുവാൻ നീ വിശ്വാസത്തോടും ആഗ്രഹത്തോടും ക്രിസ്തുവിനോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷകനായി സ്വീകരിപ്പാൻ നീ മനസ്സുവച്ചിട്ടില്ല എന്നു് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. [A translaton from "SclectdMystical writings of williamLaw·"[By Shanti Koshy

ദിബാങ്ക് ഓഫ് ട്രാവൻകൂർ...

ദിബാങ്ക് ഓഫ് ന്യൂ ഇൻഡ്യാ (ക്ളിപ്തം)

H. O തിരുവനന്തപുരം

ചെയർമാൻ—മി: കെ. ജോർജ്ജ് ബി. എ.

ശാഖകൾ

ആലപ്പുഴ	കോട്ടയം	പുനലൂർ
ആലുവാ	കോഴഞ്ചേരി	തിരുവല്ലാ
ചാത്തന്നൂർ	കുമ്പനാട്ട്	തിരുവനന്തപുരം
ചെങ്ങന്നൂർ	പന്തളം	വക്കം (കടയ്ക്കാവൂർ)
ചിറയിൻകീഴ്	പത്തനംതിട്ട	വെണ്ണിക്കുളം
എറണാകുളം		പെരുമ്പാവൂർ

കെ.ഇ. ചെറിയാൻ

ജനറൽ മാനേജർ.

Thought for the Week.

It any one would tell you the shortest surest way to all happiness and all perfection he must tell you to make it a rule to yourself to thank and praise God for everything that happens to you. For it is certain that whatever seeming calamity happens to you, if you thank and praise God for it, you turn it into a blessing. William Law.

പ്രതിവാരപ്രഭാഷണം (TheSermon for the week).

എപ്പോഴും ആർക്കും സഹായഹസ്തം നീട്ടാൻ സന്നദ്ധരായിരിക്കുക

(എം. തൊമ്മൻ ബി. ഏ.)

"എങ്കിലും ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുംപോലെ അല്ല, നീ ഇച്ഛിക്കുംപോലെ ആകട്ടെ." (മത്തായി 26: 39.)

നമ്മുടെ ആകമാനജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചെന്നപോലെ ഓരോ ദിവസത്തെ ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചും വ്യക്തമായ ഒരു പ്ളാൻ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. കഴിയുന്നത്ര ആ പ്ലാനിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കാതെയും ആ പ്ളാനിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത കാര്യങ്ങൾക്കായി സമയവും ശക്തിയും വിനിയോഗിക്കാതെയും ഏകാഗ്രതയും കൃത്യനിഷ്ഠയും പാലിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിതം മുമ്പോട്ടു കൊണ്ടുപോകുക എന്നുള്ളതു് വിജയകരമായ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏവരുടേയും ചുമതലയാണെന്നു പറയാം. എന്നാൽ പ്ളാൻ അനുസരിച്ചുതന്നെ ജീവിതം എപ്പോഴും മുമ്പോട്ടുപോയെന്നു വരികയില്ല. അവിചാരിതമായും യാദൃച്ഛികമായും ചിലപ്പോൾ അനിഷ്ടമായും ചില കാര്യങ്ങൾക്കു സമയവും ശ്രദ്ധയും നൽകുവാൻ നാം നിർബന്ധിതരായിത്തീരും. സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും തന്നെ മററുള്ളവർക്കുവേണ്ടി പല ചെറിയ സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യംവരും. പ്ളാൻ അനുസരിച്ച് വിശ്വസ്തതയോടും ഏകാഗ്രതയോടുംകൂടി വേല ചെയ്യുന്ന ആളുകൾക്കു് ഇങ്ങനെയുള്ള സേവനങ്ങൾ അനാവശ്യമായിട്ടോ ഉപദ്രവകരമായിട്ടോ തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ അവയ്ക്കു് ജീവിതത്തിൽ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ട്. നമ്മുടെ പ്രത്യേക ചുമതലയിലോ പ്രധാന ജോലിയിലോ ഉൾപ്പെടാത്ത കാര്യങ്ങളെ അശേഷം ഗൌനിക്കാതെ തള്ളിക്കളയുന്ന മനോഭാവം ശരിയായിരിക്കണമെന്നില്ല.

നാം എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രധാന ജോലിയിൽ വ്യാപൃതരായിരിക്കുമ്പോൾ അതിനോടു യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത ഒരു സഹായം അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഒരാൾ നമ്മെ സമീപിക്കുന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ. എന്തെങ്കിലും ഒഴികഴിവു പാഞ്ഞു് അയാളെ കഴിയുന്നത്ര വേഗത്തിൽ പിരിച്ചുവിടാനായിരിക്കും നാം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു്. നമ്മുടെ ജോലി നിർവിഘ്നം നിറവേററണം' എന്നുള്ളതായിരിക്കാം നമ്മുടെ ഉദ്ദേശം. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ നമ്മെ സമീപിക്കുന്ന ആവശ്യക്കാരെ അഗണ്യമായി കരുതുന്നതിൽ ഏതോ ഒരു കൃത്യവിലോപം ഉണ്ട്. നമുക്കു് അല്പസ്വല്പം അസൗകര്യവും സമയനഷ്ടവും നേരിട്ടന്നെങ്കിൽതന്നെയും അവരെ സഹായിക്കേണ്ടതു് നമ്മുടെ കടമയാണ്. ദൈവം അറിയാതെയല്ല ഇങ്ങനെയുള്ള ആവശ്യക്കാർ നമ്മുടെ വാതിലിൽ മുട്ടുന്നതു്. ദൈവമായിരിക്കാം അവരെ നമ്മുടെ അടുത്തേയ്ക്കു് അയയ്ക്കുന്നതു്. ക്ഷമയോടും സ്നേഹത്തോടും കൂടി അവരോടു് പെരുമാറുവാനും നമ്മുടെ പ്ളാൻ മാററിവെച്ചിട്ടു് അവരെ സഹായിക്കുവാനും നാം തയ്യാറാകണം. നല്ല ശമര്യക്കാരൻെറ ഉപമയിൽ, കള്ളന്മാരുടെ കയ്യിൽ അകപ്പെട്ട മനുഷ്യനെ സഹായിക്കുവാൻ പുരോഹിതനു സമയമില്ലായിരുന്നു. ഒരുപക്ഷെ അദ്ദേഹം 'ദൈവവേല' ചെയ്യുന്നതിനു ബദ്ധപ്പെട്ടുപോകുക ആയിരിക്കാം. 'ക്രിസ്തീയവേല' ചെയ്യുവാനുള്ള ബദ്ധപ്പാടിൽ ചില 'ക്രിസ്തീയ വേലക്കാർക്കു്' സാധാരണ ജീവിതത്തിൽ ആവശ്യമായ സഹായങ്ങൾ ചെയ്‌വാൻ സമയവും സാവകാശവും ഇല്ലെന്നു വരുകിൽ അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ എന്തൊ കുഴപ്പമുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പലപ്പോഴും ഒഴികഴിവുകൾക്കു പിന്നിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന യഥാർത്ഥകാരണം സ്വാർത്ഥതാല്പര്യവും സ്നേഹമില്ലായ്മയും ആയിരിക്കും. ഏകാഗ്രതയും കൃത്യനിഷ്ഠയുമെല്ലാം ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ അതേ സമയം തന്നെ എപ്പോഴും നമ്മുടെ പ്ളാൻ മാററിവെച്ചിട്ടു് മററുള്ളവരെ സേവിക്കുവാനും സഹായിക്കുവാനും നാം തയ്യാറായിരിക്കണം.

എപ്പോഴും ജോലിത്തിരക്കാണെന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ ബദ്ധപ്പെട്ടോടി നടക്കുന്ന മനുഷ്യർ അധികം ജോലി ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കയില്ല. കൂടുതൽ ജോലി ചെയ്‌വാനുള്ള കഴിവിൻെറ ലക്ഷണം ശാന്തതയും നിശ്ശബ്ദമായ ശക്തിയുമാണ്. മററുള്ളവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു് ചെവികൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യമായ സമയവും സാവകാശവുമില്ലാത്ത ആളിനു് സ്വന്തകാര്യത്തിലും മനസ്സുപതറാതെ ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ കഴിയുമോ എന്നു സംശയമാണ്. സമയക്കുറവിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ഹൃദയശാന്തത (leisure of heart)യുടെ കുറവാണു് പ്രശ്നം.

സന്യാസാശ്രമങ്ങളിൽ സുപ്പീരിയറോടുള്ള അനുസരണപ്രതിജ്ഞ സ്വന്തഇഷ്ടം അനുസരിച്ചു് സമയം വിനിയോഗിക്കുവാൻ അംഗങ്ങൾക്കുള്ള അവകാശം എടുത്തു കളയുന്നു. ഏതു സമയത്തും ഏതുകാര്യത്തിലും സുപ്പീരിയറുടെ ആജ്ഞ അനുസരിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടവരാണു് അംഗങ്ങൾ. നിസ്വാർത്ഥതയും താഴ്മയും പരിശീലിക്കുവാൻ വളരെ സഹായിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥയാണിതു്. സ്വതന്ത്രരായി സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്കു് ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തിയോടുള്ള അനുസരണത്തിനു പൂർണ്ണമായി കീഴ്പെടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ അനുദിനജീവിതത്തിൽ ആവശ്യമായി വരുന്ന ചെറിയ സഹായസേവനങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ സന്നദ്ധരാകുന്നപക്ഷം അവ നിസ്വാർത്ഥതയും താഴ്മയും പരിശീലിക്കുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കും. നമ്മുടെ പ്ളാൻ ഭേദപ്പെടുത്തുവാനും നമ്മുടെ ഇച്ഛെക്കെതിരായി പ്രവ

വേദവായനക്കുറിപ്പുകൾ

തിങ്കൾ. റോമർ 2:17—24.

പുറജാതികൾ ദൈവത്തെ അറിയാത്തവരും ദൈവകോപത്തിനുപാത്രീഭൂതരും ആണെന്നു് യഹൂദന്മാർ പറയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ യഹൂദന്മാർ ന്യായപ്രമാണമുള്ളവരും ആയതുകൊണ്ടു് പുറജാതികളേക്കാൾ ഉയർന്നവരും ആണെന്നു് അഭിമാനിച്ചിരുന്നു. ന്യായപ്രമാണത്തെ ജീവിതത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കാതെ കൈവശം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൻെറ പ്രയോജനമെന്താണെന്നു് പൗലൂസു ചോദിക്കുന്നു. മോഷണം വ്യഭിചാരം, കവർച്ച മുതലായി പൗലൂസു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന പാപങ്ങളിൽ നിന്നു് ഒഴിഞ്ഞു ജീവിക്കുവാൻ പല യഹൂദന്മാക്കെന്നപ്പോലെ നമുക്കും സാധിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണലംഘനം പുറ

ത്തിക്കുവാനും നാം നിർബന്ധിതരായിത്തീരുന്നതു നമുക്കു് പ്രയോജനകരമാണ്. "ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുംപോലെ" എന്നല്ല, നീ ഇച്ഛിക്കുംപോലെ കർത്താവിൻെറ ജീവിതയല്ല, നീ ഇച്ഛിക്കുംപോലെ ഉള്ളതു നമ്മുടെ കർത്താവിൻെറ ജീവിതത്തെ ഭരിച്ച ഒരു മൗലികപ്രമാണമായിരുന്നു. തൻെറ ക്രൂശിൽ അന്തർഭവിച്ചിരുന്ന പ്രമാണവും ഇതു തന്നെ ആയിരുന്നു.

ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ അനുദിനജീവിതവും ഈ പ്രമാണത്തിനു് വിധേയമാകേണ്ടതാണ്. ചെറിയ സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന അവസരങ്ങളെ സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ചു് പ്രയോജനപ്പെടുത്താതെ ദൈവത്തിൻെറ സ്നേഹത്തിനു മററുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയുന്നതല്ല. നമ്മുടെ വേലയ്ക്കു് വിഘ്നമോ തടസ്സമോ ഉണ്ടായാൽ നമുക്കു മുഷിച്ചിലും ഈർഷ്യയും തോന്നരുതു്. തടസ്സങ്ങളെ ശരിയായി വിനിയോഗിച്ചാൽ അവ നമ്മെ വേലയ്ക്കു കൂടുതൽ പ്രാപ്തരാക്കിത്തീർക്കും. നമ്മുടെ വേല നമ്മുടേതല്ല, ദൈവത്തിൻെറ താണെന്നുള്ള ബോധം എപ്പോഴും നമുക്കുണ്ടായിരിക്കണം. മററുള്ളവക്കായി നാം ചെയ്യേണ്ടിവരുന്ന ഏതു നിസ്സാരസഹായവും ദൈവത്തിൻെറ വേലയാണ്. ആ ബോധമുണ്ടെങ്കിൽ സമചിത്തതയും ശാന്തതയും പാലിക്കുവാൻ കഴിയും.

മേയുള്ള പ്രവൃത്തിയേ മത്രേമല്ല ആന്തരീയമായ ഉദ്ദേശങ്ങളെയും ചിന്തകളേയും ബാധിക്കുന്നതാണ്. നമ്മുടെ രഹസ്യജീവിതം ദൈവത്തിനു പ്രസാദകരമാണോ എന്നു നാം ദൈവസന്നിധിയിൽ ശാന്തമായിരുന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കണം. നമ്മുടെ രഹസ്യവും പരസ്യവുമായ ജീവിതം മററുള്ളവക്കു മാതൃകാപരമാണോ?

ചൊവ്വാ. 3:19—26.

ദൈവകോപവും ന്യായപ്രമാണവും, ഇവ രണ്ടും ഓരോ വിധത്തിൽ ദൈവത്തിൻെറ നീതിയെയും നന്മയേയും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ എല്ലാററിലും ഉപരിയായി ദൈവത്തിൻെറ നന്മ വെളിപ്പെട്ടന്നതു് യേശുക്രിസ്തുവിലാണ്. "പാപികൾ" എന്നു് യഹൂദന്മാർ താറടിച്ചു പുറം തള്ളിയിരുന്നവർ ആക്കും യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലാത്തവരായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ യേശു അവരെ ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. അങ്ങനെയുള്ളവരെ രക്ഷിക്കുവാനാണ് താൻ ലോകത്തിലേയ്ക്കു വന്നതെന്നു് യേശു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെയുള്ളവരെ തൻെറ സ്നേഹിതന്മാരായി യേശു സ്വീകരിച്ചു. യേശുവിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ അവർ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവരും ദൈവസന്നിധിയിൽ വിലയുള്ളവരുമായി ത്തീർന്നു. നല്ലവരെപ്പോലെ തന്നെ ചീത്ത ആളുകളെയും ദൈവം സ്നേഹിക്കുകയും അവക്കു പാപമോചനം നൽകി അവരെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ നമുക്കു മററുള്ളവരോടുണ്ടായിരിക്കേണ്ട മനോഭാവമെന്താണ്? നാം നല്ലവരെന്നഭിമാനിക്കുവാൻ നമുക്കവകാശമുണ്ടോ?

ബുധൻ. റോമർ 5:1—11.

ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം നിമിത്തമുള്ള നീതീകരണം ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൻെറ ആരംഭം മാത്രമാണ്. നാം പാപികളായിരുന്നപ്പോൾ നമുക്കുവേണ്ടി മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്തു തൻെറ രക്തം ചൊരിഞ്ഞു നമ്മെ രക്ഷിച്ചവനായ ക്രിസ്തു ആജീവനാന്തം നമ്മുടെ സ്നേഹിതനും സഹായിയുമായി തുടരുന്നു. അവൻ നമ്മിൽ ആരംഭിച്ച നല്ലവേല പൂർത്തിയാക്കാതിരിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടു് ജീവിതത്തിൽ കഷ്ടതകളും പ്രയാസങ്ങളും ഉണ്ടായാൽ നാം ഒട്ടും അധൈര്യപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ക്രിസ്തു നമുക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു എന്നുള്ളതാണ് ദൈവത്തിൻെറ അനിഷേധ്യമായ തെളിവ്. ക്രിസ്തു മുഖാന്തിരം ദൈവം തന്നെ പാപത്തിൽനിന്നു നമ്മെ രക്ഷിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിൻെറ സ്നേഹവും ദൈവത്തിൻെറ നീതിയും തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യമില്ല; കോപിഷ്ഠനായ ഒരു ദൈവത്തെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുവാനല്ല ക്രിസ്തു മരിച്ചതു്. നാം ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും നല്ല ജീവിതം നയിക്കുകയും ചെയ്താൽ ദൈവം നമ്മെ രക്ഷിക്കും. രക്ഷിക്കും എന്നല്ല; പ്രത്യുത, ദൈവം നമ്മെ സ്നേഹിക്കയാൽ നമ്മെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ രക്ഷയുടെ അനുഭവം ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുവാനും നല്ലജീവിതം നയിക്കുവാനും നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കും എന്നുള്ളതാണ് ക്രിസ്തീയസുവിശേഷം.

വ്യാഴം. റോമർ 7:7—25.

സാർവ്വത്രികമായ ഒരനുഭവത്തെയാണ് പൗലൂസ് ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നതു്—മനുഷ്യൻെറ മനസ്സുതന്നെ രണ്ടായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടു് ചേരിതിരിഞ്ഞു സമരം ചെയ്യുന്ന ഒരനുഭവം. ഈ അനുഭവത്തിനു ക്രിസ്ത്യാനികൾ മാത്രമല്ല, അക്രൈസ്തവരും മനശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും വേണ്ടത്ര സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. ശരിയെന്നു ബോദ്ധ്യമുള്ളതിനെ ചെയ്യുവാനുള്ള മനുഷ്യൻെറ ശക്തിഹീനത ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. എങ്കിലും നല്ലകാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ മനുഷ്യനെ ഉപദേശിച്ചാൽ മാത്രം മതിയാകുമെന്നുള്ള വിധത്തിൽ ചിലർ സംസാരിക്കാറുണ്ട്. ന്യായപ്രമാണം നല്ലതാണെന്നും, നാം ദൈവത്തെയും സഹോദരവർഗ്ഗത്തെയും സ്നേഹിക്കേണ്ടതാണെന്നും അശുദ്ധിയെ വിട്ടൊഴിഞ്ഞു ജീവിക്കണമെന്നും മററുമുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം നമുക്കെല്ലാവക്കും അറിയാം. എന്നാൽ അവയെ പ്രായോഗികമാക്കുവാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ എത്ര ഭയങ്കരമായ പരാജയങ്ങളാണു് നമുക്കുണ്ടാകുന്നതു്. എന്നാൽ അനുതപിച്ചു ക്രിസ്തുവിലേക്കു തിരിഞ്ഞു് അവൻെറ ശക്തിയിൽ ആശ്രയിച്ചാൽ ആവശ്യമുള്ള പുതിയ ശക്തി നമുക്കു ലഭിക്കും. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രത്യേകം ശക്തി ആവശ്യമുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ ഏവ? അവയെ കർത്താവിൻെറ നിയന്ത്രണത്തിൽ കീഴിലാക്കുവാൻ നമുക്കു ശ്രമിക്കാം.

വെള്ളി. റോമർ 8:1—11.

ക്രിസ്തുവിൻെറ ശക്തിയാൽ പാ

23—ാം സങ്കീർത്തനം—13

നിറഞ്ഞുകവിയുന്ന പാനപാത്രം

റവ. ജോൺഡീക്കൻ

I

എന്റെ പാനപാത്രവും നിറഞ്ഞു കവിയുന്നു. സങ്കീ: 23. 5. ജോൺബനിയൻ ജീവിതത്തിന്റെ സുവർണ്ണനാഴികകളെക്കുറിച്ച് എഴുതുന്നുണ്ട്; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആനന്ദസംപൂർണ്ണമെന്ന നിലയിൽ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ നാഴികകളും സുവർണ്ണമായിരിക്കുകയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിരുന്നു. സൂര്യപ്രകാശം മാത്രമുണ്ടായിരിക്കുന്നത് നമുക്ക് ഒരിക്കലും നന്നായിരിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ സുവർണ്ണനാഴികകൾ ഉണ്ട്; അതുകൊണ്ട് ബനിയൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീർത്ഥാടകൻ ആ വിധമുള്ള നാഴികകളിൽ കൂടെ ചിലപ്പോൾ കടന്നുപോകുന്നതായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. കർമ്മേൽമലയിലെ അത്യദ്ധ്വാനത്താലും മരുഭൂമിയിലെ ആയാസകരമായ യാത്രയാലും ക്ഷീണിതനായി ചൂരൽചെടിയുടെ തണലിൽ കിടക്കുകയും ഉണർന്ന് സ്വർഗ്ഗീയകരങ്ങളിൽ നിന്ന് ഭുജിക്കുകയും ചെയ്ത ഏലിയായെക്കുറിച്ച് നാം ചിന്തിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്. ആ വിധമുള്ള നാഴികകൾ നമുക്കും അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയത്രേ. "ദുഷ്ടന്മാരുടെ ആലയത്തിൽ പാർക്കുന്നതിനെക്കാൾ എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ വാതിൽ കാവൽക്കാരനായിരിക്കുന്നത് എനിക്ക് ഏറെ ഇഷ്ടം" എന്ന് സങ്കീർത്തനക്കാരൻ പാടുമ്പോൾ സുവർണ്ണനാഴികകൾ കൂട്ടതലായി തനിക്കനുഭവപ്പെട്ടന്നതിനെ കുറിച്ചത്രേ അനന്ദലഹരിയോടെ അദ്ദേഹം ചിന്തിക്കുന്നത്. "ധാന്യവും വീഞ്ഞും വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ അവർക്കുണ്ടായതിലും അധികം സന്തോഷം നീ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു" ദാവീദ് മറെറാരിടത്ത് (സങ്കീ. 4—7) പാടിപറയുകയാണ്. മാളികമുറിയിൽ രക്ഷകനോടുകൂടെ വ്യയം ചെയ്ത സുവർണ്ണനാഴിക എപ്രകാരമുള്ളതായിരുന്നിരിക്കണം. ഏതുപ്രകാരം സുബോധത്തോടെ വർത്തിക്കും എന്നുപോലും ഭയപ്പെടത്തക്കവിധത്തിലുള്ള അനുഭവത്തിൽ കൂടെ ഞങ്ങളിൽ ചിലർ കടന്നു പോയിട്ടുണ്ട്. അവിടുത്തെ മുറുകെ പിടിപ്പാനേ അപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളു. അവിടുത്തെ തിരുമുഖം മറഞ്ഞും, ഞങ്ങൾ അന്ധകാരത്തിൽ വഴി അന്വേഷിച്ചും കഴിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. പിന്നീട് "ഞാൻ ഇന്ന് ഒരു പുതുമനുഷ്യനാണ്" എന്ന് പറയുവാൻ കഴിയുന്ന നാഴികയും വന്നെത്തി. അന്ധകാരത്തെ പാടെ നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുന്നതിന് പര്യാപ്തമായ ചില വചനങ്ങൾ അവിടുന്ന് ഞങ്ങൾക്കു നൽകി; അതല്ലെങ്കിൽ അത്ഭുതകരമായവിധത്തിൽ അവിടുന്ന് അതു കാർമേഘത്തെ ഉച്ചാടനം ചെയ്തു. അവിടുത്തെ തിരുമുഖശോഭ ഞങ്ങളെ സന്തുഷ്ടരാക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ ഞങ്ങളുടെ പാനപാത്രം കവിഞ്ഞൊഴുകി.

നമ്മിലധികം പേരുടേയും ജീവിതം കേവലം സാധാരണ ജീവിതമായിരിക്കാം; അറിയപ്പെടാത്തവരായി ജീവിച്ച് വിലപിക്കപ്പെടാത്തവരായി നാം ഈ ലോകത്തിൽ നിന്ന് കടന്നു പോയെന്ന് വരാം. വിപുലമായ സമ്പത്തോ അസാമാന്യകഴിവുകളോ നമ്മിൽ നിക്ഷിപ്തമല്ലായിരിക്കാം. സർവ്വരുടെയും ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ വിധത്തിലല്ലായിരിക്കാം നാം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ജീവിതത്തിലെ സാധാരണ സംഭവങ്ങളിൽ കൂടെമാത്രം നമ്മുടെ ദിവസങ്ങൾ കടന്നുപോകുന്നുണ്ടാവാം. ഓരോ ദിവസവും ചെയ്തു തീർക്കേണ്ട സാധാരണകൃത്യങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ അരോചകമായി അനുഭവപ്പെട്ടെന്നും വരാം. എന്നാൽ പാനപാത്രം എന്തുകൊണ്ട് നിർമ്മിതമായിരിക്കുന്നു എന്നതല്ല പാനപാത്രം എന്തുൾക്കൊള്ളുന്നു എന്നതാണ് പരിഗണനാവിധേയമാകുന്നതെന്ന് സ്മരിക്കുമല്ലോ. സോക്രട്ടീസിനു പാനംചെയ്യുവാൻ കൊടുത്ത വിഷം സ്വർണ്ണപ്പാത്രത്തിലായിരുന്നാലും മൺപാത്രത്തിലായിരുന്നാലും കയ്പു രസമുള്ളതായിരിക്കുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ പാനപാത്രം എന്തുൾക്കൊള്ളുന്നു എന്നു ചിന്തിക്കുകയും അതു മധുരമാക്കുവാൻ ദൈവത്തിന് കഴിയുമെന്ന് അറിയുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. നിങ്ങൾ എവിടെ ആയിരുന്നാലും ആരായിരുന്നാലും നിങ്ങളെതന്നെ ദൈവത്തിനും അവിടുത്തെ സേവനത്തിനുമായി വിനയപൂർവ്വം സമർപ്പിക്കുകയും "എന്റെ പാനപാത്രം നിറഞ്ഞു കവിയുന്നു" എന്ന് പറയുവാൻ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്താലും.

രക്ഷയുടെ കാസാ മധുരതരമാണ്. എന്നാൽ അത് നമുക്ക് മധുരമാകുന്നതിനു കാരണം രക്ഷകന്റെ കാസാ കയ്പേറിയിരുന്നതാണ്. ഒരിക്കൽ കയ്പും ശാപവും ഉണ്ടായിരുന്നു. നാം പ്രകൃത്യാ കോപസന്തതികളായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ നിത്യവിശുദ്ധിയ്ക്കെതിരായി നാം പാപം ചെയ്തു. ന്യായപൂർണ്ണവും നീതിപരവുമായ അവിടുത്തെ കോപം നമുക്കെതിരായി ജ്വലിച്ചു. ആ പാനപാത്രം നാം കുടിക്കേണ്ടിവന്നിരുന്നു എങ്കിൽ നമ്മുടെ ജീവിതം പുറത്തെ അന്ധകാരത്തിൽ നാശമടയുമായിരുന്നു.

"അല്ലയോ ക്രിസ്തുനാഥാ, ഞങ്ങളുടെ പാനപാത്രം മരണവും ശാപവും നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. എങ്കിലും അവിടുന്ന് അതിന്റെ അവസാനതുള്ളിപോലും ഊററി കുടിച്ചു; ആ പാത്രത്തിൽ ഇനിയും യാതൊന്നും ശേഷിച്ചിട്ടില്ല. അവിടുന്ന് സ്നേഹം നിമിത്തം കയ്പേറിയ ആ കാസാ നിശ്ശേഷം പാനം ചെയ്തു. അത് എനിക്ക് അനുഗ്രഹകാരണമായി തീന്നു."

നമ്മെപ്രതി കുരിശിൽകിടന്നുകൊണ്ട് ക്രിസ്തു പാനം ചെയ്ത ആ കാസാ എന്തായിരുന്നു? അവിടുന്ന് അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്ന അപമാനവും തുപ്പലും പീഡകളും മുൾക്കിരീടവും കുരിശും; ഇവയെപ്പററി ഒന്നു ചിന്തിക്കുക. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം അവിടുന്ന് അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്ന കഷ്ടതയുടെ ബാഹ്യവശം മാത്രമായിരുന്നു. നാം എല്ലാവരുടേയും പാപഭാരം അവന്റെ മേൽ ചുമത്തുവാൻ ദൈവം തിരുമനസ്സായി. അന്ധകാരാവൃതമായ കാൽവറിയിൽ വച്ച് നമ്മുടെ രക്ഷകൻ കുടിച്ച കാസായിൽ പാപത്തിന്റെ ഫലമായുണ്ടായ ശാപവും കഷ്ടതയും കുററവും എല്ലാം കലർന്നിരുന്നു. ആ കാസാ എടുത്ത് തന്റെ പിതാവ് തനിക്കായി വേർതിരിച്ച കാസായെന്നപോലെ സ്വമനസ്സാലെ അവിടുന്ന് അത് പാനം ചെയ്തു.

—0—

പത്തിന്റെ അടിമത്വത്തിൽ നിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചതെങ്ങിനെയെന്നു കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിൽ പൗലൂസ് ശ്ലീഹാ വിവരിക്കുന്നു. ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ, ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ളവർക്കു യാതൊരു ശിക്ഷാവിധിയും ഇല്ല എന്ന ദൃഢമായ ഉറപ്പിനേക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നത്. ക്രിസ്തുവിലുള്ള ജീവിതം അപ്രാപ്യമായ ഒരാദർശമല്ല, അനുഭവവേദ്യമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ് എന്നു പൗലൂസു സാക്ഷിക്കുന്നു. ആത്മാവിന്റെ പ്രമാണം, ജഡത്തിന്റെ പ്രമാണം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു പ്രമാണങ്ങൾ നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ഭരിക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽ ആത്മാവിന്റെ പ്രമാണമാണ് ആദരണീയമായിട്ടുള്ളത്. നമ്മിൽ വസിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിനു നമ്മെത്തന്നെ പരിപൂർണ്ണമായി വിധേയരാക്കിയിട്ട് അവന്റെ ചിന്തകളും ആഗ്രഹങ്ങളും ഉദ്ദേശങ്ങളും നമ്മുടേതാക്കിത്തീർക്കുമ്പോൾ നാം ആത്മാവിന്റെ പ്രമാണമനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നവരായിത്തീരുന്നു. ദൈവം ക്രിസ്തുവിനെ ഉയർപ്പിച്ചതുപോലെ പാപമരണത്തിൽ നിന്നു നമ്മെയും ഉയർപ്പിച്ച് തന്റെ പുതിയ ജീവനും ശക്തിക്കും നമ്മെ അവകാശികളും ഓഹരിക്കാരുമാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ ആ അവകാശം നാം സ്വീകരിച്ചാൽ മാത്രം മതി.

ശനി. റോമർ 8:12—17.

ക്രിസ്തുവിലായവർക്കു ലഭ്യമായ വേറെയും ചില അനുഗ്രഹങ്ങളേക്കുറിച്ചു പൗലൂസു പറയുന്നു. ദൈവത്തോടു നമുക്കുള്ള ബന്ധം ക്രൂരനായ ഒരു യജമാനനോടു ദാസന്മാർക്കുള്ള ബന്ധമല്ല. ആ ബന്ധത്തിൽ അടിമത്വവും ഭയവുമാണ് മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ക്രിസ്തുവിനു സ്വപിതാവിനോടുണ്ടായിരുന്നതുപോലെയുള്ള പുത്രത്വബന്ധത്തിലാണ് ദൈവത്തെ സമീപിക്കുന്നത്. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് താൻ ദൈവത്തിന്റെ പൈതലാണെന്നുള്ള ബോധമുണ്ടായിരിക്കും, പരിശുദ്ധാത്മാവ് ആ ബോധത്തെ ദൃഢപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവമക്കളെങ്കിൽ നാം ദൈവരാജ്യത്തിനു അവകാശികളുമാണ്; ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി കൂട്ടവകാശികളുമാണ്. അതുകൊണ്ട് നാം ക്രിസ്തുവിലായാൽ ക്രിസ്തുവിനോടൊപ്പം കഷ്ടം സഹിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരായിരിക്കണം. എന്നാൽ മാത്രമേ അവന്റെ മഹത്വത്തിൽ നാം പങ്കാളികളായിത്തീരുകയുള്ളു. ദൈവത്തെ പിതാവെന്നു സംബോധന ചെയ്യുമ്പോൾ നമുക്കു ദൈവത്തോടുള്ള മനോഭാവമെന്താണ്? സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ നാം സുരക്ഷിതരാണെന്നുള്ളബോധം നമുക്കുണ്ടോ?

ദേവനെ തേടി

(പി. ടി.)

ഗാഥാ

ദേവനെ തേടിനടന്ന ഹൃദയമാം
പാഴ്മരുഭൂമിയിലാർത്തനായ് ഞാൻ.
വിണ്ടുവരണ്ട മണ്ണല്ലാതെൻ ദേവനെ
കണ്ടെന്റെ കൺകൾ കുളിർത്തതില്ല!
പ്രേമത്തിൻ വന്മഴപെയ്തു ഹൃദയപ്പാഴ്—
ഭൂമി സമാർദ്രമായ് തീർന്ന നാളിൽ,
മന്ദം മുളച്ചു വിരിഞ്ഞൊരു മോഹന
മന്ദഹാസം മരുഭൂമി തന്നിൽ!
എന്തു, മറഞ്ഞു കിടപ്പതുണ്ടോ ചാരു—
വൃന്ദാവനങ്ങൾ വരണ്ട മണ്ണിൽ?
പൂവും പറവയും പുല്ലും പുഴകളും
പൂണ്ടു പുളകമണിഞ്ഞ ഭൂവിൽ,
ദേവന്റെ നിത്യമാം വീണയുതിക്കുന്ന
പാവനഗാനത്തിൽ പൊന്നൊലിപോൽ,
പൊങ്ങുകയാണിന്നെവിടെയും ജീവിത—
മംഗള സംഗീത മന്ദ്രനാദം!
പ്രേമപ്രദീപ്ത തരംഗിണി തീരത്തു
പൂമരങ്ങൾ പുലരുന്ന ദിക്കിൽ,
അഞ്ചിതകാന്തികലർന്നെനിക്കീശന്റെ
പുഞ്ചിരിത്തെല്ലു കാണാം ചിലപ്പോൾ,
വാനവും ഭൂവും തഴുകി ശിശുവിനെ
സാനന്ദം പുൽകിവരുന്ന തെന്നൽ,
മംഗളസൌഹൃദത്തിന്റെ സുമോഹന—
സംഗീതം കൊണ്ടുനിറയ്ക്കും ദിക്കിൽ,
ഓളവും,പൂവു,മൊളിയുമൊരു ദിവ്യ
താളത്തിൽ ചേർന്നുചലിക്കും ദിക്കിൽ,
മാധുര്യമാന്നു കേൾക്കാം ചിലപ്പോഴെന്റെ
നാഥന്റെ പുല്ലാങ്കുഴൽ വിളികൾ!
പുഞ്ചിരിക്കൊഞ്ചലണിഞ്ഞു, പൂമ്പൈതൽ
[പോൽ,
പിഞ്ചുപുലരിയുണരുന്നേരം,
ആമുഖ,ത്തീശൻ മുകർന്നതിൻ മുദ്രകൾ
പൂമഞ്ഞിൻ*പൂവലണിഞ്ഞുകാണാം!
രാവിൻ പ്രശാന്തിയിൽ മൌനവിശാലമാം
ദ്യോവിലുഡുക്കൾ വിരിയുന്നേരം,
വെള്ളി നിലാവിൻ കടമിഴിത്തെല്ലിനാൽ
മുല്ലപ്പൂ മന്ദഹസിക്കുന്നേരം,
മഞ്ജിമയാർന്നു കാണാകുമെൻ ദേവന്റെ
മന്ദാക്ഷ സുന്ദരമാം മിഴികൾ!
ത്യാഗത്തിൻപൊൻകനിത്തോപ്പുകൾചൂഴമ—
ത്താഴ്വരതൻ വഴിത്താര തന്നിൽ,
കാണുന്നതെന്തു തെളിവാർന്നു? ദേവന്റെ
ചേണററ ചേവടിപ്പാടു തന്നെ!

*പൂവൽ=മനവ്.

അക്രൈസ്തവരായ നിയമജ്ഞന്മാർ പറയുന്നു

പാത്രിയർക്കീസ്ഭാഗത്തെ ട്രസ്റ്റികളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പുസംബന്ധിച്ചുള്ള ഹർജിയുടെ വാദമധ്യേ അക്രൈസ്തവരായ നിയമജ്ഞന്മാർ സമുദായക്കേസിനെപ്പററി പറഞ്ഞ ചിലവസ്തുതകളാണ് ചുവടേ ചേക്കുന്നത്:—

1. ഈ കേസ്സിന്റെ മുഴവൻ അടിസ്ഥാനവും പേരിന്റെയും അധികാരത്തിന്റേയും പ്രശ്നമാണ്
നമ്പ്യാർ.

2. ഈ തക്കം ഇങ്ങിനെ അനേക വർഷങ്ങളായി തുടരുന്നത് അനകമ്പാർഹമാണ്.

ജസ്റ്റീസ് മി. സയ്യദ്ജഫാർഇമാം.

3. പുതിയതായി തെരഞ്ഞെടുക്കു

പത്രാധിപക്കുള്ള കത്ത്.

ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുന്ന വൈദികരെ പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കണം

മെയ് 26, ഞായർ ലക്കം 20, ചർച്ചവീക്കിലിയിൽ 'ബോപ്പാലിൽ ഒരിടവകയുണ്ടാകണം' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ പി. ഏ. എം. എഴുതിയ പത്രാധിപക്കുള്ള കത്തു വായിച്ചു. ബോപ്പാലിൽ ഒരിടവക ഉണ്ടാകേണ്ടതിൻെറ ആവശ്യകത അദ്ദേഹം ശക്തിയായി ചൂണ്ടികാണിക്കുന്നു. വളരെ അത്യാവശ്യമായ ഒരു സംഗതിയാണ്.

എന്നാൽ മലങ്കരക്കു വെളിയിൽ സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനായി മുമ്പോട്ടുവന്നിട്ടുള്ളവരും വരുന്നവരുമായ പട്ടക്കാർ "ഞായറാഴ്ചകളിൽ വി. ആരാധന നടത്തുകയും, ബാക്കിയുള്ള സമയം ഉപരിപഠനാർത്ഥം വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന പതിവു പാടെ നിഷ്കാസനം ചെയ്യേണ്ടതാണ്" എന്ന നിർദ്ദേശത്തോടു യോജിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

മലങ്കരയിലും മലങ്കരക്കു വെളിയിലും സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന പട്ടക്കാരിൽ പലരും തങ്ങളുടെ സുഖസൌകര്യങ്ങളേയും, വിശ്രമവേളകളേയും വെടിഞ്ഞു് അസൂയാർഹമായ നിലയിൽ ഉപരിപഠനം നടത്തി ശ്രേഷ്ഠമായ രീതിയിൽ സർവ്വകലാശാലാബിരുദങ്ങൾ നേടുന്ന എന്നുള്ള വസ്തുത സഭാമക്കൾക്കു് ആനന്ദത്തിനും, അഭിമാനത്തിനും, അവകാശമുള്ള സംഗതിയാണ്. ഒരു പട്ടക്കാരൻെറ ആത്മീകനിലവാരത്തെ ആശ്രയിച്ചു മാത്രമേ ഇടവകക്കു പുരോഗമിക്കാൻസാധിക്കയുള്ളു.

ആത്മീകവളർച്ചക്കു് ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം പ്രേരകമാണെന്നു് ആരും സമ്മതിക്കും. ഇങ്ങനെയിരിക്കവെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുന്നതിനു് സൌകര്യമുള്ള പട്ടക്കാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണമെന്നു മാത്രമല്ല, ഏതെങ്കിലും സൌകര്യമുള്ള പട്ടക്കാർ അവസരങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും പരാതിപ്പെടുകതന്നെവേണം, കാരണം അതു് അലസതയുടെ ലക്ഷണമാണ്. അലസത പട്ടക്കാരനു് അലങ്കാരമല്ല.

രണ്ടാമതായി: "ഉത്തരേന്ത്യയിൽ താമസിക്കുന്ന നമ്മുടെ സഭാംഗങ്ങൾ വി. കർബാന അനുഭവിക്കുന്നതിനു് നിവൃത്തിയില്ലാതെ മററു് ക്രൈസ്തവസഭകളിൽനിന്നും കമ്യൂണിയൻ സ്വീകരിച്ചുവരുന്നു. ഞായറാഴ്ച ദിവസങ്ങളിൽ മാത്രം വി. കർബാനയനുഷ്ഠിക്കുക എന്ന പതിവു് മാററി പൊതു ഒഴിവു ദിവസങ്ങളിലും, പ്രാദേശിക ഒഴിവുദിവസങ്ങളിലും വിവിധ സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു് നമ്മുടെ ആളുകളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേററി കൊടുക്കുന്നതിനു് ഈ ഇടവകകളിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന പട്ടക്കാർ ഉത്സാഹിക്കയാണെങ്കിൽ ഈ പ്രയാസം ദൂരികരിക്കാം" എന്നുള്ള നിർദ്ദേശം അനുകരണീയമാണ്. പക്ഷെ ഈദൃശകാര്യങ്ങൾ വിദേശവയലുകളിൽ സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്ന സമർത്ഥരും, യുവാക്കന്മാരുമായ പട്ടക്കാർ ഉത്സാഹപൂർവ്വം ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടു്. ബോംബെ ഇടവകവികാരി കല്ല്യാൺ, അംബർനാഥ്, ഷോളാപ്പൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും, പൂനാ, ഇടവകവികാരി ലോനാവാലാ, മിറാജ്, നാസിക്ക്, അഹമ്മദബാദു്, എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിലും ഞായറാഴ്ചയല്ലാത്ത ദിവസങ്ങളിൽ വി: കർബാന അർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കൽക്കട്ടാ ഡൽഹി മുതലായ ഇടവകകളിലെബ: വികാരിമാരും ഇപ്രകാരം ഉത്സാഹപൂർവ്വം പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നു.

20-ാം ലക്കം ചർച്ചവീക്കിലിയിൽതന്നെകേരളത്തിനുവെളിയിലുള്ള ഇടവക പ്രതിനിധിയോഗത്തിൻെറ "ഉത്തരേന്ത്യയിലുള്ള ചില നഗരങ്ങളിൽഅധിവസിക്കുന്ന സഭാംഗങ്ങളുടെആത്മീകാവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു്ആ സ്ഥലങ്ങളിൽഉപരിവിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുന്നതിനകാംക്ഷിക്കുന്ന വൈദികരുണ്ടെങ്കിൽഅവരെ കണ്ടുപിടിച്ചു് അതാതു സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു നിയോഗിക്കണമെന്നും—തീരുമാനിച്ചു." എന്ന നിശ്ചയം തികച്ചും സ്വാഗതാർഹമാണ്.

നമ്മുടെ സഭയുടെ നല്ലവളർച്ചക്കു് ഏററവും ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതു് വിദ്യാസമ്പന്നരും, സേവനസന്നദ്ധരുമായ ഒരുകൂട്ടം വൈദികരാണ്. ഈ ആദർശത്തെ മുൻനിർത്തി വിദേശമിഷ്യൻെറ മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ തേവോദോസ്യോസ് തിരുമേനിയും, തിരുമനസ്സിലെ നേതൃത്വത്തിൽ സമാരംഭിച്ച ഇൻഡ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് മിഷ്യനും കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിച്ചതിൻെറ ഫലമാണ് ഇന്നു ഭാരതത്തിൻെറ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ ഇടവകകൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. മിഷ്യൻെറ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന പട്ടക്കാർ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുന്നതിനെ അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുന്നില്ല. സഭാസേവനം ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം മാത്രമായി കരുതി പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പട്ടക്കാർ ആരുംതന്നെയില്ല. പ്രത്യുത അവസരങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ അവയെ യഥോചിതം ഉപയോഗിക്കുന്നവരാണ് നമ്മുടെ വിദേശഇടവകകളിലെ ബ: പട്ടക്കാർ. അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ട കടമ ഇടവകകൾ ചെയ്തുവരുന്നു എന്നുള്ളതു് അഭിലഷണീയമാണ്.

(പി. വി. ജോർജ്ജ് ക്ലേറി
എം. ഏ. ബോംബെ)

—0—

ഒരു യുവവൈദികനെ ആവശ്യമുണ്ടു്

ആഗ്രാ, ലക്കനോ, കാൻപൂർ, ജബൽപൂർ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ നമ്മുടെ സഭാംഗങ്ങളായ അനേകർ വിവിധതുറകളിൽ ജോലിക്കാരായി ജീവിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ജബൽപൂർ ഒഴിച്ചു് മററു സ്ഥലങ്ങളിൽ പട്ടക്കാരുടെ അഭാവം നി

(ശേഷം 12—ാംപേജിൽ)

പ്പെടുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താ കേസ്സ് നടത്തിപ്പൊഴികെ മറെറാരു കാര്യത്തിലും ഇടപെടുകയില്ല.

പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്തെ വക്കീലന്മാർ.

4. യഥാർത്ഥത്തിൽ അധികാരമില്ലാത്ത ഒരാളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതുമൂലം ഹർജിക്കാരുടെ അവകാശങ്ങൾ എങ്ങനെ കുറയുന്നു?

ജസ്റ്റീസ് ഇമാം.

5. ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സ്വയമോ അഥവാ, മററുള്ളവരെയോ എന്തുപേരുവേണമെങ്കിലും, വിളിക്കാം.

ജസ്റ്റീസ് ഇമാം

ASCENDED AND GLORIFIED

S. Luke concludes his Gospel with these words, 'Jesus led the disciples out until they were over against Bethany: and He lifted up His hands, and blessed them. And it came to pass, while He blessed them, He was parted from them, and carried up into heaven. And they worshipped Him, and returned to Jerusalem with great joy: and were continu- ally in the temple, blessing God' (Luke 04. 5-53).

This was the end. After all those happy months together, Jesus was going away, and they would see Him no more. Surely it was a time for silence and tears, as they girded themselves to face life without Him. S. Luke describes elsewhere the scene on the seashore at Miletus, when S. Paul said goodbye to the leaders of the Church at Ephesus: how they embraced and kissed him and broke down in tears at the thought that they would see his face no more. If it was so hard to part from S. Paul, how much harder was it to part from Jesus, Who was loved with an even greater devotion.

We have only to think of some of our own partings from those near to us, whom we deeply love. Maybe, we are glad at their release from paid, and we know that beyond death there waits a far better and happier state than life on earth, but there remains the overshadowing, and the future to be faced without them.

Departed yet Present

Yet we read that it was not in the uttermost grief that the disciples gazed up at the cloud which had taken their Master from their sight; rather, they returned to Jerusalem *with great joy*, and were daily in the temple blessing and praising God.' There is only one explanation of this fact, and it is the promise that Jesus had given them that He would be with them always, even to the end of the world.

He was gone from their sight' but not from their side; His visible presence was withdrawn, but He would be present with them in future in an even more intimate way. This was what He had been teaching them during the great forty days from the Resurrection until then, and their joy was the proof that they had understood.

Christians are sometimes asked how One Who died so many years ago can help them today, or how One Who is in Heaven can hear their prayers and sustain them in their daily struggle. The joy of the disciples when Jesus was taken from their sight is the key to understanding it. Theirs was no agonised parting; Jesus was not gone— only His visible presence was withdrawn, but He was with them always. And His disciples today can bear the same testimony, for in the roar of great cities and the silence of the open country, in hours of joy and times of suffering, the companionship of Jesus is a daily reality, without which they could not go on.

What is the Secret?

Let us then consider the meaning of what the disciples saw that day, when Jesus was parted from them, and carried up into heaven, and a cloud received Him out of their sight.

If Jesus had not gone away, where had He gone? And why did He disappear in this way in a cloud above their heads instead of just vanishing from their sight as He had several times in the last few weeks?

The answer is that men instinctively think of 'heaven', the dwelling place of God, as somewhere beyond the sky, because we inevitably give location to our thoughts, and we speak of high and noble thoughts as lifting us up, and of evil ones as lowering and debasing us. Truly, since astronomers have pierced the heavens with their telescopes and revealed systems of stars stretching through space at distances which make the mind reel we can hardly think of heaven as the upper storey of the world, as was done in former ages. Yet when we have made allowance for what science teaches, the truth that God is Creator remains; He is above and beneath, within yet beyond His creation, all things are in His hands and continue by the exercise of His power. The old forms of thought, which spoke of Elijah going up by a whirlwind into heaven, when God called him unto Himself, still retain their truth and force, and Christ shewed His final return to God in an ascent. But there was another sign, which shewed that He was not simply man being taken up to God, for we are told that a cloud received Him out of their sight.

Crowning Triumph

This was not a mere mountain mist, but the cloud which in the Old Testament history was the sign of the Divine Presence. 'Clouds and darkness are round about Him,' we read in one of the Psalms, and the disciples knew, as every Jew knew, of the cloud that covered the tabernacle in the olden days when God was present. So now Ascension into the cloud was an unmistakble sign that He Who came forth from God had gone back to Him.

The Father who had so loved the world that He gave His only Son to humble Himself and to suffer even to the death of the cross had now highly exalted Him; He set Him at His right hand in the heavenly places, that at the name of Jesus every knee should bow in heaven and on earth.

Janatha Tile Works Kottayam.
ETTUMANOOR P. O.
ജനതാ ഓട്ടുകമ്പനി
മേൽത്തരം മേച്ചിലോടുകൾ മൂലയോടുകൾ, തറയോടുകൾ, കണ്ണാടിയോടുകൾ, പുകയോടുകൾ, പട്ടകട്ടകൾ, ഇഷ്ടികകൾ, പൂച്ചട്ടികൾ
OUR SURKI POWDER A SPECIALITY.
For further particulars please write to:
P. A. POONNEN,
Palampadam, Kottayam, or The Manager, Janatha Tile Works
Ettumanoor P. O.

M. RegNo. 5268. Licence No. 498:

ചർച്ച് വീക്കിലി

The Ascension was the joyful homecoming of the Son to His Father's house, the triumphant return of the conqueror, and this was the reason for the disciples' joy, and for their being daily in the temple praising God. The suffering and the pain of Christ's earthly life had thereby its final triumph, yet it marks the beginning of a new and spiritual reign until the powers of evil are finally destroyed and overcome on earth. Withdrawn He is from human sight, but He is constantly present and active through His Spirit in the lives of men, for He has gone to prepare a place for us, that where He is, there we may be also.

True Glory

The aged seer who gave to us the Book of the Revelation, saw the heavens opened, and the majesty of God's glory, and servants of God about His throne who rest not from His service (Revelation 7·15). And their praise is centred in the Risen, Glorified and Ascended Christ depicted still as the Lamb that has been slain.

So the glory of God, in all its unapproachable light, shines through the incarnate Son, Who retains for ever the marks of sacrificial love and, His dying for ever the marks of sacrificial love, and His praying for us men and for our salvation.

How this changes all the standards which men value! It is not the glory of gold that glitters and perishes, nor is it the pale loveless Absolute of the philosopher. It is the love of a Father that waits for the return of His erring children; it is the love which stoops to sind and heal the wounds of those who fall by the way, and so we must trace this path of glory upwards from Jesus, Who taught the parables of the Prodigal Son, and the Good Samaritan, and watch His every act through his days of suffering, which were nevertheless steps in the way of glory.

On the very night before He suffered crucifixion we are told that, 'Jesus Knowing that the Father had put all things into His hand, and that He had come forth from God and was going to God, rose from the table, and took a towel .. and began to wash the disciples' feet.

This is the Lord who promises His presence to followers; it is He Who now guides us with His counsel, and will afterwards receive us with glory.

(Epiphany)

(10–ാംപേജിൽനിന്നു തുടർച്ച)

ഗിത്തം ഇപ്പോൾ സഭാംഗങ്ങൾക്കു് ആരാധനകളിൽ ക്രമമായി സംബന്ധിക്കുവാനോ വി. കൂദാശകളിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാനോ സൗകര്യമില്ലാതെയാണു കഴിയുന്നതു്. ഈ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള ഏതെങ്കിലും കോളജിൽ പഠിച്ചു് പോസ്റ്റ്ഗ്രാഡ്വേറ്റു് കോഴ്സ് പൂർത്തിയാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന യുവവൈദികർ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർക്കു തങ്ങളുടെ അഭ്യസനം നടത്തുന്നതോടൊപ്പം സഭാംഗങ്ങൾക്കു അമൂല്യമായ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനും സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നതാണു്. അതുകൊണ്ടു പ്രസ്തുതകാര്യത്തിൽ താല്പര്യമുള്ള യുവവൈദികർ വിവരം കാണിച്ചു് താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ എഴുതുന്നതു് സഹായകമായിരിക്കും.

Fr. C. E. George
14. Bangaloor Road
Vellore. N. A.

ശ്രീ ടി. സി. ഉമ്മൻ

ഓർത്തഡോക്സ് യുവജനസമാജം സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന ശ്രീ. ടി. സി. ഉമ്മൻ ബി. എ. ബി. ഡി. ഇവാൻസ്റ്റണിലെ (അമേരിക്ക) സീബറി വെസ്റ്റേൺ തിയോളജിക്കൽ സിമ്മനാരിയിൽ (എപ്പിസ്കോപ്പൽ) നിന്നും എസ്. ടി. എം. ബിരുദം നേടിയിരിക്കുന്നു. മി. ഉമ്മൻ അടുത്ത സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിൽ തിരിച്ചെത്തും.

ട്രാവൻകൂർ ഫോർവ്വേഡ് ബാങ്ക് (ക്ലിപ്തം)

ഹെഡ് ആഫീസ്: കോട്ടയം

അധികൃതമൂലധനം	രൂ 50,00,000
വസൂൽത്ത മൂലധനം	രൂ 25,00 000
നിക്ഷിപ്തമൂലധനം	രൂ 15,00,000
കരുതൽധനം	രൂ 7,88,000
പ്രവർത്തനമൂലധം	രൂ 4,91,12,000

[31-12-56]

ശരിയായ ഈടിന്മേൽ കുറഞ്ഞ കാലത്തേക്കു വായ്പ ആവശ്യമുള്ളവർ ഞങ്ങളുടെ 47 ശാഖകളിൽ ഏതിനെയെങ്കിലും സമീപിക്കുക. ബാങ്കിംഗ്സംബന്ധമായ എല്ലാപ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തിവരുന്നു

Look forward and bank
With Forward Bank.

എം. സി. മാത്യു
മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ

Printed and Published by N. M. Abraham B. A. at the Malayala Manorama Press, Kottayam.